

Sygn. akt II Ca 604/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Robert Figurski
Sędziowie:	SO Sylwia Kornatowicz SO Sabina Ziser (spraw.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. O.

przeciwko pozwanym M. J. i A. J. (1)

o odwołanie darowizny

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 25 lipca 2012 roku

sygn. akt I C 97/11

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 604/12

UZASADNIENIE

Powódka Z. O. w pozwie skierowanym przeciwko M. J. i A. J. (1), w związku z odwołaniem przez nią darowizny, domagała się zobowiązania pozwanych do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na powódkę udziału w prawie własności lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul.(...), dla której Sąd Rejonowy w Głogowie prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i prawie użytkowania wieczystego działki gruntu, dla której prowadzona jest księga wieczysta kw nr (...).

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2012r. Sąd Rejonowy w Głogowie oddalił powództwo oraz zasądził od powódki solidarnie na rzecz pozwanych kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Mając na uwadze wyniki postępowania

dowodowego Sąd Rejonowy uznał, że zachowanie pozwanych wobec powódki nie wyczerpuje znamion zachowania odpowiadającego rażącej niewdzięczności. Powódka sama zgodziła się na zamieszkanie w lokalu wnuka S. po czym wycofała tę zgodę bo zdenerwowało ją, że wprowadził się on przed Bożym Narodzeniem podczas gdy ona chciała aby miało to miejsce po Ś.. Przyznała, że nie jest w żaden sposób ograniczona w korzystaniu z kuchni czy łazienki, ale z nich nie korzysta bo przeszkadzają jej znajdujące się tam rzeczy dziecka. W tych okolicznościach Sąd uznał, że nie można przyjąć, że pozwani dopuścili się rażącej niewdzięczności zezwalając synowi na zamieszkanie w tym lokalu. Dodatkowo zauważył, że powódka nie korzystała z niego w pełnym zakresie gdyż mieszkała z B. K.. Ponadto mieszkanie to jest 3 pokojowe i powódka wybrała sobie największy pokój. Brak jest również dowodów na to aby wnuk zachowywał się niewłaściwie w tym urzędzał głośne spotkania towarzyskie. Świadkowie przedstawieni przez nią – sąsiedzi nie potwierdzili tego faktu, nie ma ponadto dowodów na zachowanie wnuka, które naruszałoby godność powódki. Za nieuzasadnione uznał Sąd pierwszej instancji również zarzuty dotyczące braku opieki podczas choroby i braku pomocy finansowej. Wskazał, że powódka pomimo kilku przewlekłych chorób i podeszłego wieku jest osobą samodzielną, która opiekuje się małym dzieckiem. Jedynym konkretnym przykładem braku pomocy w chorobie było zapalenie płuc, jakie powódka przeszła w 2010r. przy czym celowo nie zawiadomiła żadnej córki o tym fakcie bo chciała się przekonać kto do niej zadzwoni. Co do sytuacji finansowej to nie była ona zła albowiem oprócz emerytury dodatkowo otrzymywała wynagrodzenie za opiekę nad dzieckiem. Powódka sama przyznała, że nie brakowało jej pieniędzy i pomagała finansowo córce A. J. (2).

Orzeczenie o kosztach procesu wydane zostało na podstawie art. 102 kpc obciążając powódkę częściowo kosztami zastępstwa prawnego.

Z wyrokiem powyższym w całości nie zgodziła się powódka wnosząc apelację, w której zarzuciła naruszenie art. 233 par. 1 kpc poprzez błędną i dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. W jej ocenie zachowanie pozwanych nosi cechy rażącej niewdzięczności albowiem wprowadzili do mieszkania na siłę wnuka S. wraz z konkubiną a jej rzeczy przenieśli do jednego pokoju. Wnuk wyrzucił ją z pokoju, używa wobec niej słów wulgarnych, tak samo jak córka D. K.. Osoby te zaatakowały ją w dniu 24 marca 2012r. na co posiada obdukcję lekarską. Nie ma warunków do nocowania w mieszkaniu oraz obawia się o swoje życie i zdrowie.

Wskazując na powyższe domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powódki jest pozbawiona uzasadnionych podstaw prawnych.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które są wynikiem poprawnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego. W żadnym miejscu Sąd pierwszej instancji nie naruszył zasad oceny materiału dowodowego określonych w przepisie art. 233 par. 1 kpc, przeciwnie pozostając z nimi w zgodzie przeprowadził analizę i wnioskuje, któremu nie sposób skutecznie zarzucić dowolności czy sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Te okoliczności spowodowały, że Sąd Okręgowy przyjął ustalenia Sądu pierwszej instancji za własne. W materiale dowodowym, wbrew zarzutowi apelacji brak jest dowodów potwierdzających twierdzenia powódki o rażącej niewdzięczności pozwanych. To na powódce spoczywał zgodnie z treścią art. 6 kpc obowiązek udowodnienia tej okoliczności tymczasem całokształt zeznań przesłuchanych w sprawie świadków nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że w zachowaniu pozwanych wobec powódki trudno dopatrzeć się niewdzięczności, a co dopiero rażącej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 2011r., IV CSK 113/11, wskazał, że rażącą niewdzięczność w rozumieniu art. 898 par. 1 kc musi cechować znaczne nasilenie złej woli skierowanej na wyrządzenie darczyńcy krzywdy lub szkody majątkowej. Czynnami świadczącymi o rażącej niewdzięczności obdarowanego są odmówienie pomocy w chorobie, odmowa pomocy osobom starszym, rozpowszechnianie uwłaczających informacji o darczyńcy, pobicie czy się ciężkie znieważenia. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika, że do zamieszkania w lokalu przy ul.(...) wnuka S. J. doszło za zgodą powódki. Powódka i pozwani rozmawiali na ten temat. Uzgodnione został, że powódka wybierze sobie pokój a z kuchni i pomieszczeń sanitarnych będą korzystać wspólnie. Również za zgodą powódki wszystkie jej rzeczy zostały przeniesione do największego pokoju. Powódka wiedziała, że wnuk nie ma gdzie zamieszkać i że jego partnerka

spodziewa się dziecka. Zatem powinna była liczyć się z pewnymi uciążliwościami, które są związane z mieszkaniem z innymi osobami, w tym z małym dzieckiem. Powódka zgodę tę już w trakcie prac remontowych odwołała z błędnego powodu. Następnie powódka wywołała konflikt związany z gazem składając wniosek o jego odcięcie. Jeżeli chciała aby licznik gazu został przepisany na pozwanych to winna była ich o tym poinformować tymczasem wnuk i jego rodzina zostali pozbawieni możliwości korzystania z gazu w piątek wieczorem. Słusznie zatem takie postępowanie wywołało ich oburzenie i gwałtowne reakcje.

Sąd Rejonowy prawidłowo zauważył, że w sprawie brak jest dowodów wskazujących na rażąco naganne zachowanie pozwanych a sama powódka zeznała podczas przesłuchania, że pozwana jest dobrą córką. O odmowie udzielenia opieki czy też pomocy finansowej z ich strony moglibyśmy mówić wówczas gdyby powódka była osobą nieporadną, wymagającą stałej opieki innej osoby a pozwani by jej tej pomocy odmówili. Tymczasem jak ustalił Sąd pierwszej instancji powódka nie żądała od nich zawiezienia do lekarza czy na badania ani nie poinformowała o fakcie zachorowania na zapalenie płuc. Również jej sytuacja materialna jest dobra zaś osiągnane dochody pozwalają na zaspokojenie swoich potrzeb. Ewentualne natomiast naganne zachowanie wnuka S. J. wobec powódki nie może stanowić podstawy do odwołania darowizny i żądania zwrotu nieruchomości albowiem nie był on stroną umowy darowizny. Może ona jedynie dochodzić w odrębnym procesie jego eksmisji z uwagi na fakt rażąco naganego zachowania, które uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie.

Dysponując zatem takim materiałem dowodowym Sąd Rejonowy nie mógł wyciągnąć innych wniosków jak takie, że zachowanie pozwanych nie kwalifikuje się na rażąco niewdzięczność wobec darczyńcy i Sąd odwoławczy te ocenę w całości podziela. Dlatego też apelacja powódki jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc.